

MILÍ BRATIA KŇAZI, DIAKONI, ZASVÄTENÍ, I VŠETCI ČLENOVIA
BOŽIEHO LUDU!

Po slovách povzbudenía, ktoré nám pred mesiacom pri apoštolskej ceste v našej krajine adresoval pápež František, chcem pripomenúť motto jeho pastoračnej návštevy Slovenska, aby sme aj s odstupom času nielen v tomto mariánskom mesiaci a v tomto roku sv. Jozefa kráčali naďalej „*S Máriou a Jozefom na ceste za Ježišom*“.

Ponajprv ďakujem Vám, ktorí ste sa ako dobrovoľníci dali k dispozícii v príprave na príchod Svätého Otca a v rozličných službách – nevynímajúc ani vás, ktorí ste sa modlili a prinášali obetu za Svätého Otca – a tak ste prispeli k zdarnému priebehu apoštolskej cesty pápeža Františka, ktorá začala v Budapešti. Tam pápež František zdôraznil, že Eucharistia ukazuje cestu pokornej a nezištnej lásky, veľkorysej a úctivej lásky voči všetkým, cestu viery, ktorá očisťuje od svetskosti a vedie k podstate. Táto viera nás vždy očisťuje a vzdďaluje od svetskosti, ktorá nás všetkých ničí... Tu sa chcem pristiaviť a pripomenúť, že ak Eucharistia ukazuje cestu pokornej, veľkorysej a úctivej lásky, – či nie je namieste práve s takouto láskou – vyjadrenou pokorným, veľkorysým a úctivým gestom – prijímať Telo Kristovo? Som presvedčený, že väčšina z Vás to tak aj robí – aj pri prijímaní Eucharistie na ruku. Všetkým nám chcem znovu pripomenúť, že v tomto čase pandémie KBS dala dovolenie aj v našich diecézach podávať sv. prijímanie na ruku a zároveň vyhovelá pandemickej komisii, aby sa sväté prijímanie podávalo **prednostne** na ruku. Ďakujem všetkým vám, ktorí ste túto požiadavku vzali na vedomie. Ale ak sa má sväté prijímanie diať v pokore, s veľkorysým a úctivým gestom, nech to naznačuje aj náš vonkajší prejav úcty k Eucharistii: Stojac v rade na sväté prijímanie, keď predou mnou stojí už len jeden – dvaja ľudia, odopnem si rúško (napr. uvoľním gumku z jedného ucha, alebo stiahnem rúško pod bradu) a keď už stojím pred rozdávatelom sv. prijímania, vystriem ruky pred seba s otvorenými dlaniami prekríženými do tvaru kríža vo výške srdca. Keď mi rozdávatel sv. prijímania povie „Telo Kristovo“, nahlas vyjadrím svoju vieru v prítomného Krista zvolaním „Amen“. Po tom, ako mi rozdávatel úctivo položí Telo Kristovo na vrchnú dľaň, urobím úkrok nabok, spodnou rukou uchopím Hostiu medzi palec a ukazovák a úctivo prijmem Telo Kristovo do úst. Hneď na to si založím rúško na ústa a vrátim sa na svoje miesto. Aj vonkajším gestom, v ktorom je pokora, veľkorysosť a úcta môžem a mám vyjadriť svoju vnútornú vieru. V dnešnom evanjeliu Ježiš zdôrazňuje práve pokoru, ktorá je predpokladom láskavej služby: *Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých* (Mk 10, 45).

A práve službu vyzdvihol pápež František po týždni od návratu z apoštolskej cesty Slovenska, keď na audiencii dňa 22.09.2021 poďakoval Misionárkam Božej lásky z centra Betlehem v Bratislave za ich službu. Som presvedčený, že potlesk, ku ktorému povzbudil prítomných, patril aj všetkým Vám, ktorí ste ochotní modlitbou a obetou pomáhať ľuďom bez domova kdekoľvek na Slovensku, napríklad aj v Kláštore pod Znievom alebo v Žakovciach. Podobne chcem aplaudovať aj Vám, ktorí konáte svoju službu vo farnostiach s rómskym obyvateľstvom.

Drahí bratia a sestry! Dnes v našej diecéze – ako je tomu vo všetkých diecézach sveta - spoločne začíname 1. etapu synody, ktorá potrvá na diecéznej úrovni do apríla 2022, pokračovať bude na kontinentálnej úrovni a zakončí sa zasadnutím biskupov vo Vatikáne v r. 2023. Môžeme povedať, že ide o synodu týkajúcu sa synodality – teda spoločného kráčania cestou života. Budeme sa zaoberať otázkou: „Ako sa dnes na rôznych úrovniach (od miestnej až po univerzálnu) dosahuje ono „spoločné krácanie“, ktoré umožňuje Cirkvi ohlasovať evanjelium v súlade s poslaním, ktoré jej bolo zverené a k akým krokom nás Duch požíva, aby sme rástli ako synodálna Cirkev?“

Odpoveď nám pomôžu hľadať aj slová pápeža Františka zo spomínanej audiencie týždeň po návrate zo Slovenska: „Drahí bratia a sestry, táto nádej, táto evanjeliová nádej, ktorú som mohol vidieť počas cesty, sa uskutoční, stane sa konkrétnou, len ak sa skĺbi s ďalším slovom: **spoločne**. Nádej nikdy nesklame, avšak nikdy nejde sama: spoločne. V Budapešti a na Slovensku sme boli pospolu s rôznymi obradmi Katolíckej cirkvi, spolu s bratmi a sestrami iných kresťanských denominácií, spolu s našimi židovskými bratmi a sestrami, spolu s veriacimi iných náboženstiev, spolu s tými najslabšími. Toto je cesta, pretože budúcnosť bude plná nádeje, ak bude spoločná, nie osamotená“ – povedal pápež František.

V nádeji, že budeme plnšie prežívať jednotu medzi sebou v službe Bohu i bližným v každodennom živote, aj pri liturgických sláveniach, ktorých vrcholom je slávenie Eucharistie, Vás zahrňam do svojich modlitieb a prosím o Vaše modlitby.

A požehnanie Všemohúceho Boha + Otca + i Syna + i Ducha Svätého nech zostúpi na Vás a zostane vždy s Vami. Amen.

+ Ján
spišský diecézny administrátor